

»Stk. 6. I det omfang folkevalgte ved stat, amtskommuner og kommuner samt danske medlemmer af Europa-Parlamentet har benyttet frirejser, kan de pågældende ikke foretage fradrag for befordring vedrørende disse rejser.«

Af et *mindretal* (S):

3) I det foreslåede § 9 C, stk. 6, indsættes efter »Medlemmer af Folketinget«: », ministre og danske medlemmer af Europa-Parlamentet«.

Til § 2

Af et *mindretal* (SF):

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft og har virkning fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. For Folketingets medlemmer har loven dog virkning fra den 1. januar 1985.«

Af et *mindretal* (S):

5) I § 2 ændres »1987« til: »1985«.

Af et *mindretal* (FP):

6) I § 2 ændres »1987« til: »1986«.

Af et *mindretal* (RV):

7) Som nyt stk. 2 indsættes:

»Stk. 2. Begæring om nedsættelse af skatteansættelsen vedrørende befordringsfradrag kan ikke foretages for indkomstårene 1985 og 1986 af de af denne lov omfattede personer for så vidt angår deres hverv som folketingsmedlemmer. For selvangivelser vedrørende indkomståret 1986, der ikke er indgivet til ligningsmyndighederne inden denne lovs ikrafttræden, kan medlemmer af Folketinget ikke foretage fradrag for befordring i forbindelse med folketingshvervet ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Mindretallet har stillet dette ændringsforslag, da SF mener, at reglerne om, at man ikke kan fratække befordringsfradrag, hvor

frirejse har været benyttet, ikke blot skal gælde Folketingets medlemmer. I øvrigt vil en vedtagelse af Socialistisk Folkepartis ændringsforslag forhindre, at Ligningsrådet som påtænkt skal i gang med en administrativt indviklet beskatning af disse frikort som frynsegode. Der henvises i øvrigt til de meget fyldige bemærkninger til L 197 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Bortfald af befordringsfradrag ved frirejser), der omfatter samme problemkompleks, og som er fremsat af Socialistisk Folkeparti i indeværende folketingsår.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at ministre, der ikke samtidig er medlemmer af Folketinget, og danske medlemmer af Europa-Parlamentet nævnes direkte i lovteksten på lige fod med folketingsmedlemmer. I henhold til skatteministerens svar på spørgsmål 1 (optrykt som bilag), indebærer den administrative praksis, at de ikke er berettiget til befordringsfradrag. For at undgå enhver tvivl i fremtiden mener forslagsstillerne, at det er hensigtsmæssigt at medtage bestemmelsen direkte i loven.

Til nr. 4

Mindretallet foreslår, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning for alle andre end Folketingets medlemmer for at undgå, at loven får tilbagevirkende kraft for befolkningen.

Den negative forskelsbehandling af en særlig befolkningsgruppe (Folketingets medlemmer), som lovforslaget kan siges at være udtryk for, og som i mange andre sammenhænge ville give forslagsstillerne anledning til alvorlige betænkeligheder som udtryk for en krænkelse af almene lighedsgrundsætninger, gælder ikke i dette tilfælde, hvor den ulige behandling rammer lovgiverne selv i negativ retning. SF mener, det er fuldt forsvareligt, at Folketingets medlemmer vedtager regler, som behandler os selv strengere end andre, og SF er overbevist om, at det vil øge befolkningens mistillid til Folketinget som demokratisk institution, såfremt vi, der har begået en fejl i en lovgivning, blev begunstiget herved ud over enhver rimelighed. SF er derfor også overbevist om, at denne del af